

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

10.
április 2.

XI. Pius pápa CASTI CONNUBII című enciklikája

**A keresztény házasságról - figyelemmel a család és a társadalom
mai helyzetére, szükségleteire, tévedéseire és bűneire**

IV. fejezet – A keresztény házasság megújítása (1. és 2. pont)

Az Enciklika előző fejezete azokat a tévedéseket, támadásokat és bűnöket részletezte, amelyek a házasságot nap-mint nap érik. Ebben a fejezetben az „alkalmas gyógyszereket” keresi, amelyekkel a „visszaélések kiküszöbölhetőek”.

A gyógyszerek között elsőként említi: „helyre kell állítani a helyes rendet” önmagunkban. „Az ember nem győzheti le érzéki vágyait, ha előbb meg nem hódol Isten előtt”.

Elgondolkoztató, hogy a „gyógyszerek” között éppen ez a kijelentés áll a legelső helyen. Egyszer hallottam egy lelkiatyától: Ha valaki évente csak egy súlyos hibáját legyőzné, akkor még fiatal korában élő szent lehetne belőle. Vannak súlyosnak vélt hibáink, amelyekkel akár egy életen át küszködünk. Úgy gondoljuk, hogy előbb ezeket le kell győznünk, és csak így állhatunk oda tiszta szívvel Isten elé.

Az Enciklika – az érzéki vágyainkkal kapcsolatosan – e sorrend megfordítását ajánlja: Először mély hódolattal Isten felé kell fordulnunk, és akkor majd uralkodni tudunk a testünk felett is.

Ezt a helyes sorrendet nyilván nem csak az érzéki vágyaink megfékezésével kapcsolatban, hanem általánosságban bármilyen más küzdelmünkkel kapcsolatban érdemes megszívlelni.

Az Istenhez fordulásnak két útját említi az Enciklika:

1. Mély vallásosság
2. Engedelmesség az Egyház iránt

A következő „gyógyszer” az oktatás – és nevelés. Ezzel foglalkozik e fejezet 2. pontja. Először is megállapítja, hogy „az igazi keresztény embernek – akár tanult, akár tudatlan – az a sajátossága, hogy mindenben, ami a hitre és az erkölcsre vonatkozik, Isten szent Egyházától, annak legfőbb Pásztorától, a római pápától várja a vezetést, akit viszont maga a mi Urunk Jézus Krisztus irányít.” Utána pedig kimondja, hogy „nagyon fontos, hogy a híveket jól oktassák a házasságról: szóban és írásban egyaránt, nem egyszer, nem is felületesen, hanem gyakran és alaposan, világos és súlyos érvekkel kell őket oktatni, hogy ezek az igazságok az értelmet meggyőzzék, az akaratot pedig megindítsák.”

Ezt a munkát a püspököknek kell végezniük papjaik, és gondosan megválogatott világiak segítségével, akik az Actio Catholica tagjából hívhatók az apostoli munkára. – mondja az Enciklika.

Ez az oktatási, nevelési tevékenység a háború előtt beindult, de az ötvenes évek egyházüldözése szinte teljesen visszavetette. A hatvanas években házasságról szóló, katolikus értékrendet követő könyvet, kiadványt nem lehetett kapni Magyarországon. Néhány magyar nyelvű kiadvány a nyugati világban megjelent, amit csak átcsempészni lehetett a határon, és a kiváltságos családok egymásnak titkon adogatták.

Ma az írásban megjelenő oktatással sokkal jobban állunk, a baj inkább az, hogy rengeteg az olyan könyv, amely mögött nem áll már az Egyház, mert kissé eltérő, gyakran téves tanokat hirdetnek. Hasznos lenne ebben a tekintetben, hogy ha lenne valamilyen újság, honlap, kiadvány, amely időről időre ajánlaná azokat az olvasmányokat, amelyek a házasságról szólnak, és az Egyház is egyetért a benne foglaltakkal.

A házasságról szóló szóbeli tanítással azonban továbbra is gyengén állunk. Talán ezért is született a Magyar Katolikus Püspöki Karban erre az esztendőre a Család Éve – gondolata, hogy erősítsék a házasságról szóló oktató-nevelő tevékenységet az Egyházban.